

>>> ในสังคมกว้างใหญ่หากใจเราแคบ ย่อมพบแต่ความขมขื่น <<<

วันหนึ่งเรียกแท็กซี่กลับบ้าน พอนั่งไปได้สักพักก็ติดไฟแดง จังหวะนั้นเองได้ยินเสียงรถขอทางของรถพยาบาลดังขึ้น **รถทุกคันก็ช่วยกันขยับชิดซ้ายขวา เปิดให้มีทางที่กว้างขึ้น** เราก็หวังในใจว่ารถคันที่นั่นจะขยับตาม ไซ้แล้วขยับ แต่...ขยับตัดหน้ารถพยาบาล แล้วก็วิ่งนำอย่างรวดเร็ว เราก็ได้แต่อ้าว ... หมดคำจะพูด ใจบางคนก็คับแคบเห็นแก่ตัว เขาคิดอะไรอยู่ถึงทำแบบนี้ นั่นแหละเป็นบทเรียนว่า **เราจะต้องไม่ทำแบบนี้ เพราะทำไปมันไม่พบความสุขใจเอาเสียเลย**

shutterstock.com · 187328528

ครูชาวอินเดียท่านหนึ่ง มีลูกศิษย์ที่มักเอาแต่พรำบ่น อยู่คนหนึ่ง วันหนึ่งท่านก็ได้สั่งให้ลูกศิษย์ไปซื้อเกลือมาจากตลาด เมื่อได้เกลือกลับมา ท่านจึงได้สั่งให้เขาหยิบเกลือหนึ่งกำมือใส่ลงไปนในแก้วน้ำ จากนั้นก็ให้เขาดื่ม “รสชาติเป็นอย่างไร?” ครูถาม “เค็มจนขมขอรับ” พูดเสร็จก็บ้วนน้ำเกลือออกจากปากทันที

ครูก็ได้สั่งให้เขานำเอาเกลือที่เหลือเทลงไปนในบึงน้ำ สั่งให้เขาดื่มน้ำในบึงมาชิม “รสชาติเป็นอย่างไร?” ครูถาม “รสชาติดีขอรับ” เขาตอบ “เจ้าได้รสเค็มของเกลือหรือไม่?” ครูถาม “ไม่มีเลยขอรับ” ลูกศิษย์หนุ่มตอบอาจารย์

“ความทุกข์ในชีวิตคนเราเปรียบเสมือนเกลือดูนี้ **การรับรู้รสของเกลือขึ้นอยู่กับภาชนะที่รองรับ** หากเจ้าพบเจอกับความทุกข์ แล้วเอาแต่บ่น ก็ไม่ต่างอะไรจากการใส่เกลือลงไปนในแก้วใบเล็ก เจ้าจึงรู้สึกทุกข์แสนสาหัส หากเจ้าเปิดใจให้กว้าง เป็นภาชนะใบใหญ่ แม้จะใส่เกลือมากมายลงไป เจ้าก็ไม่ทุกข์กับสิ่งที่เจอ เพราะภาชนะนั้นมันกว้าง” ครูสบโอกาสชี้แนะลูกศิษย์ (นุสนธิ์บุคส์)

ใจคนเราเหมือนภาชนะ ใส่ความสุขไว้มาก ก็มีพื้นที่เหลือให้ความกตัญญูน้อยลง ใส่ความเรียบง่ายไว้มาก ก็มีพื้นที่เหลือให้ความซับซ้อนน้อยลง ใส่ความพอเพียงไว้มาก ก็มีพื้นที่เหลือให้ความทุกข์น้อยลงใส่ความเข้าใจไว้มาก ก็มีพื้นที่เหลือให้ความขัดแย้งน้อยลง **ใส่ความอภัยไว้มาก ก็มีพื้นที่เหลือให้ความแค้นเคืองน้อยลง** ใจเราจะเป็นอย่างไหนเล่า.....